

Міністерство освіти і науки України

Державний заклад
«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
кафедра політичних наук і права
Центр соціально-політичних досліджень «Politicus»

**X ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА
ДЕРЖАВА:
ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ
ТА ШЛЯХИ МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ**

30 квітня 2026 р.

м. Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»**

**X ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
з міжнародною участю**

**СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА:
ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТА ШЛЯХИ
МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ**

30 квітня 2026 року

м. Одеса

УДК 321(477)(063)

DOI: <https://doi.org/10.24195/UkrainianState2026-10>

*Рекомендовано до друку Вченою радою Університету Ушинського
(протокол від 28 травня 2026 року № 14)*

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 30 квітня 2026 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2026. 583 с.

Рецензенти:

Кокорев О. В., доктор політичних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри журналістики, соціальних комунікацій і ІТ-права Державного університету Інтелектуальних технологій і зв'язку.

Петінова О. Б., доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Музиченко Г. В. – проректор з наукової роботи, доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Каменчук Т. О. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Таску-Ставре М. – доктор політичних наук, професор, професор Бухарестського університету (Румунія);

Хевцуріані А. – доктор наук у сфері міжнародних відносин, професор факультету права та міжнародних відносин, Грузинський технічний університет (Грузія).

У збірнику матеріалів X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів» представлено результати наукових досліджень науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, молодих науковців та практиків із вітчизняних і зарубіжних закладів вищої освіти та наукових установ, об'єднаних прагненням до осмислення актуальних викликів державотворення, суспільного розвитку та післявоєнної відбудови України.

Матеріали збірника охоплюють широкий спектр актуальних проблем сучасної політичної, правової, економічної та соціогуманітарної науки. У наукових доповідях і дослідженнях висвітлено питання розвитку та модернізації політичних інститутів і процесів сучасної держави, правових та економічних механізмів відбудови України, інформаційної безпеки та протидії гібридним загрозам в умовах глобальних трансформацій. Значну увагу приділено філософським засадам державотворення, соціальним практикам і менеджменту соціокультурного розвитку, а також питанням євроінтеграції, транскордонної співпраці, міжнародних партнерств і регіональних стратегій сталого розвитку в умовах сучасних політичних та соціальних змін.

Збірник відображає високий рівень наукової дискусії та міждисциплінарного підходу до аналізу суспільно-політичних процесів, сприяє розвитку наукової комунікації та міжінституційної співпраці. Матеріали конференції становлять практичний і науковий інтерес для дослідників, викладачів, здобувачів освіти, представників органів державної влади, місцевого самоврядування та фахівців у сфері політичних, правових, економічних і соціогуманітарних наук.

Матеріали подано в авторській редакції. За зміст та достовірність наведених фактів, цитат і даних відповідальність несуть автори.

Кудля Ірина	ІНФОРМАЦІЙНІ ЗАГРОЗИ У ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ ТА МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ	311
Кузнецова Людмила, Литвиненко Оксана	ГІБРИДНІ ВІЙНИ ЯК СУЧАСНИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ БЕЗПЕЦІ	314
Лежнєв Олександр	ВІЗУАЛЬНА МОВА РЕКЛАМИ ВОЄННОГО ЧАСУ ТА ЇЇ ГЕНДЕРНІ ВИКЛИКИ В КОНТЕКСТІ ВИМУШЕНОЇ МІГРАЦІЇ	317
Литвиненко Роман, Кочина Валентина	ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОЇ РОБОТИ ПРАВООХОРОНЦІВ ІЗ ДЖЕРЕЛАМИ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ	322
Мордзинська Надія	КОГНІТИВНА БЕЗПЕКА ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ СУСПІЛЬНОЇ СОЛІДАРНОСТІ В УМОВАХ ГІБРИДНИХ ЗАГРОЗ	325
Пехник Алевтіна, Бахметьєв Андрій	ТЕХНОЛОГІЇ DEERFAKE І АУДІОПІДРОБОК У КОНТЕКСТІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ	327
Поправка Марія	ПОНЯТТЯ ТА ТИПИ ІНФОРМАЦІЙНО- ПСИХОЛОГІЧНИХ ОПЕРАЦІЙ	331
Рибчук Олег, Рибчук Олена	ДІАЛОГІЧНІСТЬ МИСЛЕННЯ ЯК ЧИННИК ПРОТИДІЇ ІНФОРМАЦІЙНИМ ОПЕРАЦІЯМ У СУЧАСНИХ ГІБРИДНИХ КОНФЛІКТАХ	336
Ростецька Світлана	СУЧАСНЕ РАБСТВО ЯК РИЗИК ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ БІЖЕНЦІВ У КОНТЕКСТІ ВІЙНИ	339
Селезньова Ольга	МАНІПУЛЯЦІЯ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СЕРЕДОВИЩІ ТА МОЖЛИВОСТІ ПРОТИДІЇ	341
Скриль Сергій	МІЖНАРОДНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ ДЕКОНСТРУКЦІЇ СВІТОВОГО ПОРЯДКУ	343
Тафінцева Світлана, Мотозюк Людмила	ПСИХОЛОГІЯ СПІЛКУВАННЯ В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ: ФОРМУВАННЯ КОГНІТИВНОЇ СТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ДО МАНІПУЛЯТИВНИХ» ВПЛИВІВ	345
Чернецький Олексій	ІНТЕГРАЦІЯ КІБЕРБЕЗПЕКИ В ЦИФРОВЕ УПРАВЛІННЯ КАДРОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ У ПУБЛІЧНОМУ СЕКТОРІ: ВИКЛИКИ ТА СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ	348
Шишкін Олексій	МОВА ЯК МАРКЕР НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ: ПОЛІТИЧНИЙ ВИМІР	350
Шпаківська Карина	ПРАВО НА ЦИФРОВЕ ЗАБУТТЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАХИСТУ ГІДНОСТІ ОСОБИ	354
Яковлев Денис	ЧОРНИЙ» PR ЯК РЕМАНЕНТ ДЕСТРУКЦІЇ ІНСТИТУЦІЙНОЇ ДОВІРИ	357
Цимбал Сергій	ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ ЯК ФАКТОР ІНСТИТУЦІЙНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ	361
Pronoza Inna	MECHANISMS OF INFORMATION INFLUENCE ON POLITICAL DECISION-MAKING IN THE CONTEXT OF DIGITALIZATION AND HYBRID THREATS	365

5. Napolitan J. The Election Game and How to Win It. Echo Point Books & Media, 2019. 314 p.

6. Newman B. The Marketing of the President. Thousand Oaks : Sage Publications, 1994.

7. Street J. Mass media, politics and democracy. Houndmills : Palgrave Macmillan, 2011. 386 p.

Цимбал С. Ю.,

аспірант кафедри політичних наук і права
спеціальності «Політологія»

Державного закладу «Південноукраїнський національний
педагогічний університет ім. К. Д. Ушинського»

м. Одеса, Україна

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ ЯК ФАКТОР ІНСТИТУЦІЙНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

У сучасних умовах розвитку інформаційного суспільства цифровізація виступає одним із ключових чинників трансформації політичних процесів та інституцій, оскільки, як підкреслюється у сучасних дослідженнях у сфері публічного управління [1], впровадження цифрових технологій змінює традиційні підходи до функціонування державних інститутів, підвищує ефективність управлінських рішень і сприяє формуванню нових моделей взаємодії між владою та громадянами. Зокрема, цифрові інструменти забезпечують оперативність комунікації, прозорість діяльності органів влади та розширюють можливості участі громадян у політичних процесах.

Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій сприяє формуванню нових підходів до організації державного управління, що базуються на швидкому обміні даними, автоматизації процесів та інтеграції різних інформаційних систем. Це дозволяє органам влади більш ефективно реагувати на суспільні запити, підвищувати якість надання публічних послуг та забезпечувати більш високий рівень відкритості у своїй діяльності. У таких умовах змінюється не лише технічна сторона управління, але й його змістовні характеристики.

Важливим наслідком цих процесів є трансформація взаємодії між державою та громадянами, яка набуває більш динамічного та інтерактивного

характеру. Громадяни отримують можливість не лише споживати інформацію, а й брати активну участь у формуванні політичного порядку денного, використовуючи цифрові платформи, електронні сервіси та інші інструменти сучасної комунікації. Це сприяє розвитку громадянського суспільства та підвищенню рівня довіри до державних інститутів.

Крім того, впровадження цифрових технологій впливає на структуру політичної системи, зумовлюючи зміни у функціонуванні її основних елементів. Зростає значення інформаційних ресурсів, посилюється роль аналітичних інструментів, а також змінюються підходи до прийняття управлінських рішень. У результаті формується нова модель публічного управління, що поєднує технологічні можливості з потребами суспільства та визначає подальші напрями інституційного розвитку.

Водночас цифровізація не лише оптимізує існуючі механізми управління, а й призводить до глибинних інституційних змін, які проявляються у трансформації ролі держави та зростанні значення інформаційних ресурсів, що, як зазначає І. Андрушко [2], обумовлює необхідність ефективного управління інформаційним простором як стратегічним ресурсом розвитку держави. У сучасних умовах інформація стає не лише засобом комунікації, а й важливим фактором політичного впливу, що визначає характер функціонування державних інститутів.

Управління інформаційним простором передбачає не лише технічне забезпечення доступу до інформації, а й формування ефективної державної політики у сфері інформаційної безпеки, комунікації та стратегічного планування. У цьому контексті держава виступає активним суб'єктом, який регулює інформаційні потоки, забезпечує їхню достовірність та протидіє деструктивним впливам. Такий підхід є необхідним для збереження стабільності політичної системи та підтримання довіри громадян.

Зміни у функціонуванні інформаційного простору безпосередньо впливають на трансформацію політичних інститутів, оскільки визначають нові умови їх діяльності. Зокрема, зростає роль відкритості, прозорості та оперативності у роботі органів влади, що змінює традиційні управлінські підходи та вимагає впровадження нових форм організації діяльності. Це також сприяє посиленню відповідальності державних інституцій перед суспільством.

У результаті інформаційний простір стає ключовим середовищем функціонування політичної системи, у якому відбуваються основні процеси формування суспільної думки та прийняття політичних рішень. Це визначає необхідність подальшого вдосконалення механізмів державного управління у

цій сфері та формування ефективної стратегії розвитку, що враховує сучасні виклики та тенденції.

Суттєві зміни відбуваються і у структурі політичної влади, що пов'язано з активним розвитком мережевих технологій та зростанням ролі інформації у сучасному суспільстві. Традиційні ієрархічні моделі управління поступово трансформуються, поступаючись місцем більш гнучким і децентралізованим формам організації політичних процесів. Це зумовлює зміну характеру взаємодії між суб'єктами політики та формує нові підходи до реалізації владних повноважень.

У цьому контексті особливої уваги набуває феномен «нетократизації», який, як зазначає Л. Стороженко [4], відображає процес зміщення центрів впливу у бік тих суб'єктів, які володіють інформаційними ресурсами та здатні ефективно їх використовувати. Такий підхід свідчить про формування нової моделі влади, у якій ключову роль відіграє доступ до інформації та можливість її контролю.

Зростання значення мережевих структур сприяє посиленню горизонтальних зв'язків у політичній системі, що, за висновками досліджень у сфері цифрового суспільства [4], змінює традиційні механізми прийняття рішень. Політичні процеси стають більш відкритими, динамічними та інтерактивними, що створює умови для залучення ширшого кола учасників до політичної діяльності. Це також впливає на характер політичної комунікації, яка все більше переміщується у цифрове середовище.

У результаті відбувається трансформація самої природи політичної влади, яка вже не обмежується формальними інституційними рамками, а формується у взаємодії різних акторів у мережевому середовищі. Це визначає нові виклики для держави, пов'язані з необхідністю адаптації до змін та забезпечення ефективного функціонування політичних інститутів в умовах цифрової реальності.

Разом із позитивними змінами, пов'язаними з розвитком цифрових технологій, зростає і кількість викликів, що стосуються інформаційної безпеки держави. Розширення цифрового середовища створює нові можливості для обміну інформацією, але водночас підвищує вразливість політичних інститутів до зовнішніх і внутрішніх загроз.

Зокрема, активне використання цифрових платформ, соціальних мереж та онлайн-комунікацій сприяє поширенню дезінформації, маніпулятивних наративів і кіберзагроз, що можуть впливати на суспільну свідомість і політичні процеси, що, як зазначають В. Редзюк та Н. Редзюк [3], потребує формування комплексної системи захисту інформаційного простору. У таких умовах

інформаційна безпека стає невід’ємною складовою національної безпеки та важливим фактором стабільності держави.

Особливого значення набуває здатність держави протидіяти інформаційним загрозам, забезпечувати достовірність інформації та формувати ефективну комунікаційну політику. Це передбачає не лише використання технічних засобів захисту, але й розвиток медіаграмотності населення, підвищення рівня критичного мислення та формування стійкості суспільства до маніпулятивних впливів.

У результаті питання інформаційної безпеки виходить за межі вузькотехнічної проблематики та набуває комплексного характеру, охоплюючи політичні, соціальні та культурні аспекти функціонування держави. Це зумовлює необхідність інтегрованого підходу до управління інформаційними процесами та формування ефективної стратегії захисту в умовах цифрових трансформацій.

У підсумку цифровізація політичних процесів виступає одним із визначальних чинників трансформації сучасної держави, оскільки впливає як на механізми функціонування політичних інститутів, так і на характер взаємодії між владою та суспільством. Вона сприяє підвищенню ефективності державного управління, розширенню можливостей політичної участі громадян та формуванню нових моделей комунікації, що відповідають вимогам інформаційного суспільства.

Поряд із цим ці процеси супроводжуються виникненням нових викликів, пов’язаних із забезпеченням інформаційної безпеки, захистом інформаційного простору та необхідністю адаптації політичних інститутів до умов цифрового середовища. У таких умовах особливого значення набуває здатність держави забезпечувати баланс між технологічним розвитком і безпекою, а також формувати ефективну політику у сфері цифрового управління.

З огляду на викладене, цифровізація визначає нові вектори інституційних трансформацій, що потребують комплексного наукового осмислення та практичної реалізації, спрямованої на підвищення стійкості та ефективності сучасної держави.

Література:

1. Kryvoruchko I. Key trends of digitalization of public administration in the context of European integration of Ukraine // *Theory and Practice of Public Administration*. 2024. № 2. DOI: 10.26565/1727-6667-2024-2-06.
2. Андрушко І. Публічне управління розвитком інформаційного простору України: вектори розвитку, стратегічні пріоритети // *Публічно-управлінські та цифрові практики*. 2025. DOI: 10.31673/2786-7412.2025.022138.

3. Редзюк В., Редзюк Н. Сучасні проблеми інформаційної безпеки України та напрями їх вирішення // *Публічне управління: концепції, парадигма, розвиток, удосконалення*. 2023. № 3. С. 59–65. DOI: 10.31470/2786-6246-2023-3-59-65.

4. Стороженко Л. Нетократизація публічного управління: тренди інформаційного суспільства // *Публічно-управлінські та цифрові практики*. 2025. Вип. 1(4). С. 100–110. DOI: 10.31673/2786-7412.2025.015423.

DOI: <https://doi.org/10.24195/UkrainianState2026-10-365-367>

Pronoza I. I.,

Candidate of Political Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Political Science and Law
South Ukrainian National Pedagogical University named after K.D. Ushinsky
Odesa, Ukraine,
ORCID ID: 0000-0002-2683-0630

MECHANISMS OF INFORMATION INFLUENCE ON POLITICAL DECISION-MAKING IN THE CONTEXT OF DIGITALIZATION AND HYBRID THREATS

Contemporary political space is undergoing a profound transformation associated with the transition to a digital model of societal functioning, within which information becomes a key resource of political interaction. If in classical models of political science the central place was occupied by institutions, formal procedures, and legal-normative mechanisms, today increasing importance is attributed to information environments that shape the contexts of decision-making. Political processes are becoming less determined by linear causal relationships and increasingly dependent on complex information flows operating within digital networks. In this context, a new quality of political reality is emerging, in which the boundary between information, interpretation, and influence becomes increasingly blurred.

In the context of such transformation, the concept of soft power, proposed by Joseph Nye, acquires particular importance, as he views modern political power as the ability to shape the preferences of other actors through the attractiveness of ideas, values, and narratives rather than through direct coercion [2]. Within the digital environment, this concept gains a new meaning, as mechanisms of influence are increasingly mediated by platforms, algorithms, and network communication

Наукове видання

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 30 квітня 2026 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2026. 583 с.

Опубліковано в авторській редакції